

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Moribus, Amore,
Servitio Æternæ Sapientiæ

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066375

Cap. VII. Æterna Sapientia in omnibus æquè mira, & magna, &
æstimanda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45408

CAPUT VII.

*Æterna Sapientia in omnibus æquè mira
magna, & estimanda.*

20.
Sap. II. 21.

DEI perfecta sunt opera, facta in pondere, numero & mensurâ, hoc est, (ut alibi scriptum Spiritus Sanctus explicat,) omnia in Sapientia statuta, & peracta. Quis est, qui aliquid in omnibus Sapientiæ operibus desiderabit, aut reprehendet? quod Sapientia fecit, hoc culpabit quispiam? Aliquid in Sapientiæ opere requirere, est à Sapientiâ factum negare. Ut semel quod sentio, & quod res est eloquar, tam mira mihi Sapientia est in minimis, quàm in maximis operibus. Imò nulla mihi sunt opera Sapientiæ majora, nulla minora aliis, sed æquè magna omnia, si ad Sapientiam, & non ad nostram comprehensionem apponantur. Nunquid enim sapientius est conditus Mundus, quam Atomus? Nunquid sapientis fecit DEUS Angelum quam folium? Hominem quam culicem? Cælum quam formicam? Nemo id nisi sensu diminutus dixerit: nihil est in Angelo quod addas, quod detrahas, quod emendes, nihil perinde quod corrigas in atomo aut folio; tam decenter piscis mutus, quàm vocalis avicula est; tam pulchrum est in Elephanto molem videre quàm gracilitatem in culice: tam illi ad molem suam quatuor sufficiunt pedes, quàm huic tanto ferè plures non redundant. Nonne tam gratè tarda est testudo, quàm jucundè velox lepisculus? Nunquid aquila decentius est constructa passerulo, non æquè pulchrè stupiditas in porco, quam vafrities in vulpe posita? Finis non erit si recenseam singula,

Unum

Unum tantum non præteribo hominem, in
 cujus conditione Sapiaentia mirè negligentissima,
 mirèque simul videtur diligentissima: adeo illum
 condidit egenum omnium, ut de quovis alio
 cogitasse potius interea quàm de illo videatur, &
 tamen iterum adeo illum dato unico ingenio om-
 nibus instruxit, ut non tantum necessaria pro-
 vidisse, sed etiam jucunda, etiam voluptuosa, etiam
 superflua, indulgisse dici possit. Homo uno in-
 genio & solo, quantum Deus condidit, tantum
 comprehendit, tantum scrutatus est, tantum com-
 plevit. Nescias certè, artificiosiusne natura, an
 naturalius ars ingenii operetur. Fulminat natura
 in aère, ingenium in terrâ. Natura fecit garru-
 los homines, ingenium verba dedit elinguibus
 aviculis, Natura docuit terram pingere, ingenium
 scribere: Fecit natura sonoras animantes volu-
 crum & quadrupedum idque incluso intus Spiritu,
 qui emitti & attrahi possit. Ingenium id non
 vivis tantum, sed faxeis contulit bestiolarum si-
 mulachris, immixtis aquarum intro decursibus.
 Negavit natura iter in aquis, dedit ingenium.
 Tempus natura mobili Cælo affixit, horasque
 non tam distinxit quam confudit, Ingenium mo-
 dicæ arenæ, paucis rotulis, addixit tempus, & ho-
 ras sono loqui præcepit. Demum & solem tan-
 tillo adstrinxit stylo, ad quem se exercans, um-
 bram circumagat, & cursus sui horariis punctis
 designet intervalla. Denique, in quo à naturâ
 pene relicto homini, usque ad superfluitatem non
 providit ingenium? Hic scilicet, Sapiaentiæ æternæ
 ludus est, in minimis ostendere se maximam.

Non vacat opera attingere virtutis & morum;
 gratiæ ordinem, & negotia Salutis nostræ;

21.

22.

V. P. Druzb. Op. VI.

B

prom-

promptius sanè sileo, quam obiter strictim loquor, quàm magna, quàm mirâ, hîc opera Sapientia? Salvat iustum, damnat impium, sapienter utrumque: eligit istum, reprobât illum, sapienter & hoc; tam multos perire sinit, tam paucos ad Vitam perducit, cum secus agere possit, si velit etiam hoc sapienter, sed occultè: certum hoc dubitatumque, optimè, ita pro hoc rerum statu convenientissimeque mundum regi, & salutem nostram disponi. Curat Deus salutem nostram curat perniciem dæmon, tantâ iste assiduitate tantâ ille incuriâ agere rem videntur, ut iste nihil aliud præter hoc, ille omnia alia præter hoc agere & curare videantur. Et tamen tam ubique providet electis suis Deus, nemo ut pereat ipsorum omnino, nemo tamen salvetur nolens. ita sapienter facit reprobis à se, nemo ut salvetur eorum periturus, & tamen nemo pereat nisi volens.

O Sapientia Aeterna consideravi opera tua & expavi, quoniam omnia in Sapientiâ tuâ fecisti. Benedictum sit nomen Majestatis tuæ in parvis justis & magnis operibus tuis, in aeternum & ultra; nam quid ampliùs obstrepam tibi & de te, nisi ut totum me tribuam submittamque tibi, & cernuus ac prostratus adorem te. Tibi honor in sæcula.

CAPUT VIII.

Aeterna Sapientia omnium Regina & Gubernatrix.

23. **S**emper in omni gente Sapientia principatum tenet, & in manu ejus omnium jura fuere Regnum. Denique Rex Regum est, nec immerito. Natura enim illi Sapientia est, quod si Sapienter